
Mevrouw de minister, dames en heren,

... dit juryverslag werd door professor Rita Ghesquière opgesteld met instemming van alle andere juryleden. Ik mag het verslag vanmiddag aan u voorlezen. En dat doe ik met veel plezier.

De jury koos voor *Allemaal willen we de hemel* van Els Beerten. Een boek dat reeds eerder een aantal mooie bekroningen op zijn palmares mocht schrijven: de *Boekenleeuw*, de *Nienke van Hichtumprijs*, de *Gouden Uil van de jonge lezer*, de *Lode Lavkiprijs*...

Deze jeugdroman verrast door zijn thematiek, terwijl de uitgekende literaire strategie de lezer uitnodigt om met andere ogen naar de complexe werkelijkheid te kijken.

Het boek spreekt een ruime groep lezers aan en de verschillende vertalingen bezorgen de Vlaamse jeugdliteratuur een positieve uitstraling in het buitenland.

De Tweede Wereldoorlog blijft een moeilijk onderwerp dat in Vlaanderen nog steeds bijzonder gevoelig ligt. *Allemaal willen we de hemel* biedt geen relaas van oorlogsfeiten of data die de geschiedenisboeken halen, maar is het verhaal van gewone mensen: Jef en zijn zus Renée, hun jongere broertje Remi en Ward, de vriend naar wie ze opkijken. Drie adolescenten en een kind, maar naast en achter hen staan ouders, leraars, vrienden en dorpsgenoten.

De verschillende personages observeren en analyseren wat er gebeurt; ze hebben een mening, kiezen partij *of* sluiten de ogen en wachten bang af. Ze zijn niet zwart of wit, maar rijk geschakeerd. Het gedrag van de volwassenen stuurt de kwetsbare jongeren.

Els Beerten laat zien hoe de oorlog iedereen dwingt om keuzes te maken. Allemaal willen ze het beste, de hemel. Maar het loopt niet zoals verwacht. De keuzes die ze maken hebben vaak verregaande, tragische gevolgen. Op de een of andere manier zijn ze mee verantwoordelijk voor het kwaad dat deel uitmaakt van hun wereld. *Allemaal willen we de hemel* is dus veel meer dan een oorlogsroman. Het is evenzeer een *coming of age novel* over opgroeien en verantwoordelijk zijn voor wat je met je leven aanvangt. Het boek dwingt om na te denken over goed en kwaad, over waarheid en leugen, over trouw, liefde en vriendschap. Maar de meerstemmigheid en de open plekken zorgen ervoor dat de lezer zelf moet oordelen.

Indirect bevat dit boek ook een pleidooi voor de kracht die van kunst uitgaat. Muziek loopt als een rode draad door het verhaal heen en verbindt de personages met elkaar. Muziek helpt hen om aan de beperkingen van hun milieu te ontsnappen en biedt troost tijdens de sombere oorlogsjaren.

Het samenspel van de personages en de wisselende focalisatie versterken de empathische kracht van het boek. Door in andermans schoenen te staan, ontdek je als lezer dat er niet één waarheid is, maar dat iedereen in die chaotische wereld een klein ideaal koestert.

De compositie van het boek is goed doordacht en met grote zorg uitgewerkt. Korte scenische hoofdstukken, gedragen door vinnige dialogen, brengen vaart in het verhaal. De vele verhaaldraden lopen naadloos in elkaar over, kleine details zetten het geheel op scherp. De zijsprongen scherpen de aandacht van de lezer die vaak meer weet dan de personages. De stem van de verschillende personages klinkt authentiek. En de toon is nooit googdravend.

De opbouw van de roman doet trouwens denken aan een muzikaal werk waarin telkens een ander instrument op het voorplan treedt en de toon zet.

Dankzij ernstig onderzoek, een bedachtzame aanpak en geduldig polijstwerk bereikt Els Beerten met *Allemaal willen we de hemel* een schitterend resultaat. Het boek werd door professionele en jeugdige lezers enthousiast onthaald en bekroond. Ook in het buitenland bleef de roman niet onopgemerkt. *Als gabe es een himmel*, een vertaling van Mirjam Pressler, kreeg in 2012 de *Deutscher Jugendliteraturpreis*.

De historische roman is binnen de geschiedenis van de Vlaamse jeugdliteratuur een sterkhouder. *Allemaal willen we de hemel* sluit aan bij die traditie. Het boek opent voor jongeren een deur naar een weerbarstig stuk verleden.

Anderzijds doorbreekt *Allemaal willen we de hemel* ook de enge cocon van de jeugdliteratuur.

De thematiek, de veelstemmigheid en de onbeantwoorde vragen zijn troeven die ook een volwassen publiek aanspreken.

Lieve Els, in naam van de voltallige jury wens ik je van harte geluk met deze bijzondere en terechte bekroning. Gefeliciteerd!

André Sollie

Gent, zaterdag 2 maart 2013